

DLACZEGO LINZ?

Od urodzenia mieszkam na wsi i zawsze mnie interesowały sprawy związane z wsią i rolnictwem. Nawet uczęszczając do technikum elektronicznego i studiując ekonomię nigdy nie zerwałem z tym, co wiązało się z siewem, żniwami i młocką, czyli z pracą w gospodarstwie. Studiując w UW River Falls (USA) trafiłem do rolniczego Stanu Wisconsin i mogłem „podglądać” amerykańskie rolnictwo. Po przejściu w 1986 r. gospodarstwa po rodzicach, a właściwie od Mamy bo Tato zmarł w 1985 r., jeszcze z większym zainteresowaniem zająłem się tematyką rolniczą. Od samego początku działałem w NSZZ RI „Solidarność”. Od 2016 roku jestem na czele związku jako przewodniczący Podkarpackiej Rady Wojewódzkiej, a jednocześnie na zjeździe krajowym zostałem powołany do prezydium Rady Krajowej jako sekretarz. Zostałem oddelegowany do pracy w Copa-Cogeca: jest to grupa organizacji pracujących dla rolnictwa i wokół rolnictwa z całej UE, a spotkania odbywają się w Brukseli. Przed wystąpieniem epidemii COVID kilka razy brałem udział w pracach grupy zadaniowej ds. Brexitu i reprezentowałem nasz związek w konsultacjach dotyczących wyjścia Wielkiej Brytanii z UE.

Kiedy otrzymałem informację, że kolejne Europejskie Forum Rolnicze odbędzie się w Linz w Austrii chętnie przyjąłem propozycję udziału w tym wydarzeniu, ponieważ wiedziałem, że z tego regionu przybyła do Nowego Kamienia grupa 53 rodzin w ramach tzw. kolonizacji Józefińskiej, a miało to miejsce w 1783 roku. Zwolennikiem kolonizacji był cesarz austriacki Józef II, który podpisał 1783 roku patent cesarski i od tego momentu rozpoczęła się kolonizacja na szeroką skalę. Oprócz osadnictwa miejskiego dopuszczano osadnictwo rolnicze. Jako tereny pod osadnictwo przeznaczano głównie folwarki dóbr kameralnych (dawne królewszczyzny) i ziemie zlikwidowanych klasztorów. W wyniku kolonizacji józefińskiej powstało 177 kolonii, a wśród nich Nowy Kamień - Steinau. Szacuje się, że w wyniku całej kolonizacji józefińskiej liczba osadników wyniosła około 15 000 osób, a dotyczyło to 3 200 rodzin.

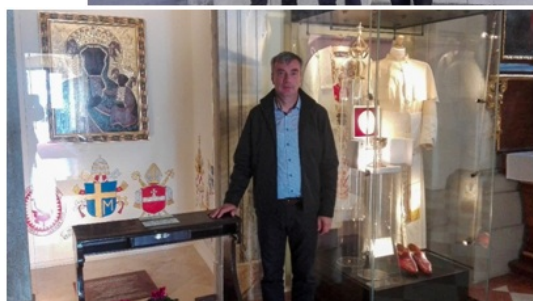
Wraz z delegacją, na czele której stanął wiceprzewodniczący NSZZ RI „Solidarność” senator Jerzy Chróścikowski, a jednocześnie przewodniczący Senackiej Komisji Rolnictwa oraz przewodniczący naszych struktur z Małopolski - Wojciech Włodarczyk i z Wielkopolski - Aleksander Tadych, udaliśmy się przez Wiedeń do Linz.

WIEDEŃ

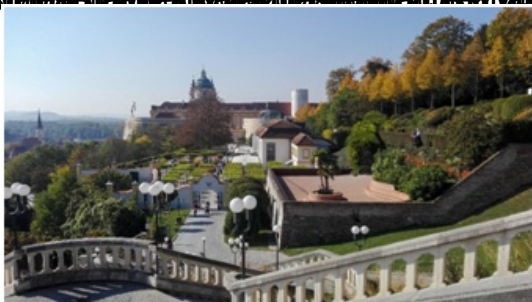
W rejonie Wiednia postanowiliśmy zrobić postój w drodze. Najlepszym miejscem na odpoczynek okazało się Wzgórze Kahlenberg, gdzie odbyła się w 1683 bitwa pod Wiedniem. Na miejscu spotkaliśmy Polaka mieszkającego w Wiedniu, który stał się naszym przewodnikiem i w sposób bardzo obszerny i barwny przedstawił kulisy i przebieg tego wydarzenia. Podkreślił zasługi naszego króla Jana III Sobieskiego oraz husarii. Wysiłek oręża polskiego był ogromny, a przebiegłość i sposób zaatakowania Turków przez artylerię z niedostępnego według Turków miejsca i pora ataku zaskoczyły całkowicie wroga. Pomysł usytuowania artylerii na niedostępnym wzgórzu Kahlenberg okazał się świetnym posunięciem króla Jana III Sobieskiego, czym zaskoczył całkowicie Turków. Polacy kolejny raz uratowali Europę od niewiernych, tym razem wpływów osmańskich. Wiktoria Wiedeńska była możliwa dzięki zaangażowaniu wojsk polskich pod dowództwem króla Jana III Sobieskiego. Armia osmańska pod wodzą Wezyra Kara Mustafy doznała klęski, a bitwa była przełomowym wydarzeniem w wojnie z Imperium Osmańskim. Po klęsce pod Wiedniem Turcy przeszli do defensywy i

przestali stanowić zagrożenie dla chrześcijańskiej Europy. Cesarz austriacki Leopold I początkowo lekcewał króla polskiego Jana III Sobieskiego. W momencie bezpośredniego zagrożenia ze strony Turków dał się przekonać do przekazania dowodzenia bitwą polskiemu królowi. 12 września 1683 roku król Jan III Sobieski wziął udział we mszy świętej, w której uczestniczył delegat papieski Marek z Aviano. Przeraza ogromna niewdzięczność cesarza austriackiego Leopolda I, który po bitwie lekcewał polskie sztandary, czego wyrazem było niezdjęcie kapelusza wyrażające brak szacunku. Austriacy utrudniali również zaopatrzenie w prowiant oraz nie pozwalali na pochówek poległych rycerzy w godnym miejscu. Takie zachowanie można uznać za wielką niewdzięczność w stosunku do armii, która znacząco przyczyniła się do zwycięstwa. Nasz przewodnik przypomniał również pobyt największego z Rodu Polaków Świętego Jana Pawła II, który był z pielgrzymką w Austrii i modlił się w kościele na Wzgórzu Kahlenberg w 300. rocznicę Wiedeńskiej Wiktorii. Razem z kolegami opuszczaliśmy wzgórze napełnieni dumą z naszych bohaterskich przodków i bogatsi w wiedzę historyczną.

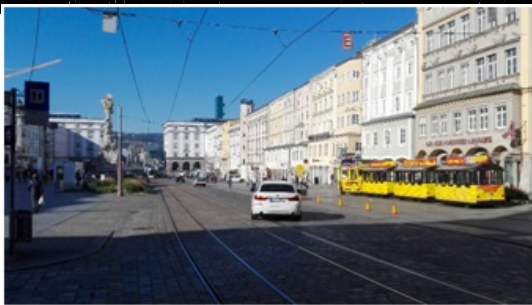
Wzrost i rozwój Linz - Katedra św. Marii Magdaleny - 1714 - 1720 - 1726 - 1734 - 1740 - 1746 - 1752 - 1758 - 1764 - 1770 - 1776 - 1782 - 1788 - 1794 - 1800 - 1806 - 1812 - 1818 - 1824 - 1830 - 1836 - 1842 - 1848 - 1854 - 1860 - 1866 - 1872 - 1878 - 1884 - 1890 - 1896 - 1902 - 1908 - 1914 - 1920 - 1926 - 1932 - 1938 - 1944 - 1950 - 1956 - 1962 - 1968 - 1974 - 1980 - 1986 - 1992 - 1998 - 2004 - 2010 - 2016 - 2022

Wzrost i rozwój Linz - Katedra św. Marii Magdaleny - 1714 - 1720 - 1726 - 1734 - 1740 - 1746 - 1752 - 1758 - 1764 - 1770 - 1776 - 1782 - 1788 - 1794 - 1800 - 1806 - 1812 - 1818 - 1824 - 1830 - 1836 - 1842 - 1848 - 1854 - 1860 - 1866 - 1872 - 1878 - 1884 - 1890 - 1896 - 1902 - 1908 - 1914 - 1920 - 1926 - 1932 - 1938 - 1944 - 1950 - 1956 - 1962 - 1968 - 1974 - 1980 - 1986 - 1992 - 1998 - 2004 - 2010 - 2016 - 2022

01 02 03 04 05 06 07 08 09 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

KAMIEN - NOWY KAMIEN

